

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313212328
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5313212328.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom O. XX, P. O. N. XXX, XXX XX N., IČO: 37 927 795, proti žalovaným: 1/ O. C., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, XXX XX Z., 2/ O. C., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX Z. XXX, o zaplatenie 6.334,63 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/313/2013-183 zo dňa 31. októbra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. zostáva **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v rade 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 138,91 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z označenej sumy od 10.03.2013 do zaplatenia s tým, že zaplatením dlhu jedným z dlžníkov zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého dlžníka (výrok I.). Žalobu žalobcu vo zvyšku, t.j. čo do zaplatenia sumy 3.408,03 eur s príslušenstvom zamietol (výrok II.). Žalovaným náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (výrok III.).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovaným zaplatenia istiny 6.334,63 eur s príslušným úrokom z omeškania s poukazom na skutočnosť, že jeho právny predchodca (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzavrela so žalovanými úverovú zmluvu č. 0313238220 dňa 29.02.2008 (v ďalšom texte už len úverová zmluva), na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 150.000 Sk (4.979,09 eur). Ďalej tvrdil, že žalovaný si neplnili svoj záväzok pravidelne platiť mesačné splátky úveru, v dôsledku čoho jeho právny predchodca vyhlásil dňa 27.02.2013 mimoriadnu splatnosť úveru v náhradne stanovenej lehote do 09.03.2013. Žalovaný i napriek tomu svoj dlh, t.j. žalovanú istinu nezaplatili, pred podaním žaloby dlh uhradili len čiastočne, a to v celkovej výške 2.052,49 eur.

Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku poukázal na skutočnosť, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku je už viazaný právoplatným a vykonateľným výrokom I. predchádzajúceho rozsudku zo dňa 31.03.2016 č.k. 4C/313/2013-128, ktorým boli žalovaní zaviazaní k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 2.787,69 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z vyššie označenej istiny od 10.03.2013 do zaplatenia, ktorý výrok nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2016. Predmetom sporu teda zostal žalobcom uplatnený peňažný nárok vo výške 3.546,94 eur s príslušenstvom.

Z hľadiska právneho posúdenia veci okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá dňa 29.02.2008, na prejednávany prípad aplikoval zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne § 4 ods. 2 písm. i) tohto zákona. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že z obsahu zmluvy o úvere zistil, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neboli osobitne rozšpecifikované, v dôsledku čoho uplatnil

sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ak bol úver poskytnutý žalovaným vo výške 4.979,09 eur, žalovaný pritom zaplatil dobrovoľne 2.052,49 eur a zároveň boli právoplatným rozsudkom zo dňa 31.03.2016, č.k. 4C/313/2013-128 zaviazaní na zaplatenie dlhu vo výške 2.787,69 eur s príslušenstvom, rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom a platbami, ktoré žalovaní zaplatili, resp. na ktoré boli zviazaní, predstavuje sumu 138,91 eur. Na uvedenú sumu zaviazal žalovaných zaplatiť ju žalobcovi, a to s príslušným úrokom z omeškania. Na rozhodnutie o náhrade trov konania okresný súd aplikoval ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (v ďalšom texte už len CSP).

3. Proti rozsudku okresného súdu, a to v časti výrokov II. a III. podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V dôvodoch odvolania namietal správnosť právneho názoru okresného súdu vo vzťahu k ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý názor zároveň považoval za neudržateľný vo svetle ním predložených dôkazov v konaní pred prvostupňovým súdom. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že v úverovej zmluve sa uvádzajú všetky zákonom požadované veličiny, t.j. výška poskytnutého úveru, výška spracovateľského poplatku, výška úrokovej sadzby, výška poplatku za správu úveru i ročná percentuálna miera nákladov a v konečnom dôsledku i výška celkových nákladov spojených s úverom. Tieto veličiny opísané v úverovej zmluve umožnili žalovaným zistiť a posúdiť rozsah ich záväzku už pri uzatváraní zmluvy.

4. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 364, § 365 CSP) vychádzajúc z viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v napadnutých výrokoch II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že závery okresného súdu (v zmysle ktorých treba úver poskytnutý žalovaným právnym predchodcom žalobcu považovať za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z.) uvedené v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, sú nepresvedčivé.

Okresný súd v bode 5. odôvodnenia rozsudku okrem iného uviedol, že za situácie, kedy v zmluve o úvere nebola osobitne uvedená splátka istiny, osobitne splátka úroku a osobitne splátka poplatkov, došlo tým zo strany poskytovateľa úveru k podstatnému porušeniu jeho povinností pri uzatváraní zmluvy (akých konkrétnych, to už okresný súd bližšie neuviedol - pozn. odvolacieho súdu). V označenom bode ďalej súd uviedol, že táto skutočnosť (nerozčlenenie mesačnej splátky osobitne na splátku istiny, osobitne na splátku úroku a osobitne na splátku poplatkov) neumožnila žalovaným ako spotrebiteľom posúdiť rozsah ich záväzku, najmä posúdiť, akým spôsobom sa tá-ktorá časť mesačnej splátky započítava a na aký účel. Okresný súd v tomto smere poukázal na prehľad spôsobu zaúčtovania platieb (č.l. 64 spisu), čo predstavuje zložitý ekonomický proces, pre spotrebiteľa v čase uzavretia úverovej zmluvy neznámy, a preto žalovaní ako spotrebiteľia si v čase uzavretia zmluvy nemohli uvedomiť rozsah ich záväzku. Porušením zákonných povinností poskytovateľa úveru súd sankcionoval zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky (odkázal na rozsudok Súdneho dvora C-42/15), nakoľko poskytovateľ úveru nerozčlenením mesačnej splátky osobitne na splátku úveru, osobitne na splátku úroku a osobitne na splátku poplatkov vedome a v rozpore so zákonom zneprehľadnil povinnosti žalovaných.

Odvolací súd vyššie uvedené závery okresného súdu vyhodnotil ako nepresvedčivé, a to z nasledovných dôvodov :

Podstata záverov okresného súdu (vyplývajúca z bodu 5. napadnutého rozsudku) spočíva v tom, že ak poskytovateľ úveru nerozčlenil pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalovanými mesačnú splátku (2.250 Sk = 74,68 eur) osobitne na splátku úveru, osobitne na splátku úrokov a osobitne na splátku poplatkov, žalovaným ako spotrebiteľom v dôsledku tohto nerozčlenenia splátky nebolo umožnené posúdiť rozsah ich záväzku, tiež posúdiť, akým spôsobom a na aký účel sa im tá-ktorá časť mesačnej splátky započítava, a že poskytovateľ úveru takýmto nerozčlenením mesačnej splátky vedome v rozpore so zákonom zneprehľadnil povinnosti žalovaných. Okresný súd však už ďalej nevysvetľuje, resp. neuvádza právne úvahy (potrebné z hľadiska presvedčivosti ním prijatého záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru), prečo žalovaní nemohli z obsahu úverovej zmluvy zistiť celkový rozsah ich záväzku

voči poskytovateľovi úveru (odvolací súd dáva do pozornosti, že v úverovej zmluve bola presne uvedená výška mesačnej splátky, počet splátok, tiež presná výška celkových nákladov spojených s úverom, i ďalšie presne matematicky určené veličiny - výška úrokovej sadzby, RPMN, výška spracovateľského poplatku i výška poplatku za správu úveru). Je zároveň paradoxom, že okresný súd prijal záver o nemožnosti žalovaných zistiť celkový rozsah ich záväzku vyplývajúci z poskytnutého úveru bez toho, aby žalovaných na túto okolnosť (či pri uzatváraní zmluvy poznali rozsah celkového záväzku voči poskytovateľovi úveru, a ak nie, prečo, resp. čo im v zmluve chýbalo k tomu, aby tento rozsah svojho záväzku mohli rozpoznať) na pojednávaní konanom dňa 31.10.2017 vypočul.

Odvolací súd ako nepresvedčivý vyhodnotil i záver okresného súdu, že poskytovateľ úveru vedome v rozpore so zákonom zneprehľadnil povinnosti žalovaných tým, že mesačnú splátku nerozčlenil osobitne na splátku úveru, osobitne na splátku úrokov a osobitne na splátku poplatkov. Aké povinnosti žalovaných mal poskytovateľ úveru zneprehľadniť, to už okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol a ani na túto okolnosť žalovaných bližšie nevypočul.

Odvolací súd v samom závere svojich úvah, ktoré ho viedli k zrušeniu rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch uvádza, že práve od vydania rozsudku Súdneho dvora C-42/2015 (na ktorý poukazuje i okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku), t.j. od 09.11.2016 sa súdna prax (i keď nejednotne) prikláňa k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa má v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 (v ďalšom texte už len Smernica) zrozumiteľne a stručne uvádzať výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa (čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice), čo nakoniec podrobne vysvetľuje i Najvyšší súd SR ako vysoká súdna autorita vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II. a III. zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Výrok I. napadnutého rozsudku zostal týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý, nakoľko proti nemu žiadna zo strán odvolanie nepodala.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).